

foran foreskrevne Regler, giver sit Samtykke til, at Pantet forandres fra brugeligt Pant til simpelt Underpant.

§ 5.

Er den paagældende Eiendom mindre end 6 Marker Jord, kan Eieren, naar han senere erhverver mere Jord i samme Bygd, ved at følge samme Fremgangsmaade, som i § 2 er angivet, og under Jagttagelse af de i §§ 3 og 4 foreskrevne Bestemmelser fastsætte, at ogsaa dette senere erhvervede Jordegods skal høre til Eiendommen, og skal han saaledes kunne forsøge Eiendommens Størrelse, indtil denne ialt udgjør 6 Marker Jord, inden og udengaards, dog at der i hver Hauge eller Haugepart ikke bliver mindre end 4 Gylben.

Paa den anden Side skal det under de samme Betingelser, som nys ere anførte, staae en Eier frit at dele en i Dverensstemmelse med foranførte Forfrister samlet Eiendom, dog ikke i mindre Dele end 2 Marker Jord, samt at magelægge endog mindre Dele af sin Eiendom med anden Jord, naar han derved kan forsøge eller samle den Jord, han allerede maatte eie i en Hauge eller Haugepart.

§ 6.

Den, som eier en Eiendom, der er undergivet de i §§ 1—5 indeholdte Bestemmelser, skal være berettiget til ved en af ham inden Retten afgiven Erklæring at fastsætte, hvorledes med samme Eiendom efter hans Død skal forholdes, hvem af hans Livsarvinger samme skal tilfalde, hvad Besætning, Inventarium, Indbo og Udbo af alle Slags der skal følge Gaarden, og hvad Sum den skal tages for.

Fremdeles skal der og efter Omstændighederne kunne ventes Confirmation paa Testamenter, hvorved bestemmes, at Gaarden med Tilbehør, for den paa samme satte Burdering, og iøvrigt under Jagttagelse af de i denne Lov givne nærmere Bestemmelser, skal, saafremt det Barn, den agtes overdraget til, ved Døden maatte afgaae forinden Testator, tilfalde bemeldte Barns efterlevende Ægtefælle, for hvilken Confirmation i intet Tilfælde bliver at er-

lægge højere Gebyr end det nu anordnede saavel Confirmationensgebyr.

Naar de andre Livsarvinger eller, saafremt de ere umyndige, disses Børger finde den for Eiendommen fastsatte Sum for lav, ere de berettigede til at fordrø, at den, forinden den tiltrædes af den dertil bestemte Arving, vurderes af 3 dertil af Retten udmeldte uvillige Mænd, og skal vedkommende Barn da være berettiget til at overtage samme for $\frac{3}{4}$ Deel af Burderingssummen.

§ 7.

Er Eieren gift og lever i sædvanligt For-muesfællesskab med sin Hustru, maa han, naar han vil benytte den ham i foranskaaende Paragraf givne Frihed, dertil erhverve sin Hustrues Samtykke.

§ 8.

Ved den testamentariske Anordning, som Foreldre saaledes gjøre over deres Gaard, kan det og bestemmes, at den af dem, der bliver den længstlevende, skal under de nærmere Betingelser, som efterfølgende § 10 indeholder, kunne beholde Gaarden med Tilbehør mod et Bederlag, der svarer til den Værdi, hvorfor Gaarden i Medfør af Bestemmelserne i § 6 i sin Tid skal overlades til et af Børnene, hvilket Bederlag stikkes i Eiendommen og udbetales i de Tilfælde, hvori Børns Fødrenes eller Mødrenes arv ellers skal udbetales dem.

Den længstlevende er ikke bemyndiget til at sælge Gaarden, uden at den først tilbydes den Søn eller Datter, som den i sin Tid skal tilfalde, hvilken da skal være berettiget til at modtage samme for den i Testamentet satte Værdi eller for den Sum, som i Tilfælde af Indsigelse fra de andre Livsarvingers Side bestemmes paa den i § 6 angivne Maade, og med Beløbet Tilveiebringelse have Henstand til den anden derpaa følgende Juni Termin.

Saafremt bemeldte Arving ikke er myndig, skal Sagen, inden Beslutning tages om Gaardens Overtagelse, indstilles til Justitsministeriets Bedømmelse.

Det følger forøvrigt af sig selv, at der ved Ægtefollenes fælles Testament ogsaa kan bestemmes yderligere Indskrænkning i den længst-